

ПРОТОКОЛ

№ 3556

гр. София, 20.07.2023 г.

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, НО 36 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесети юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Лилия Н. Георгиева

Съдебни Жасмина Кр. Паскалева

заседатели: Стефка Н. Дамянова

при участието на секретаря Анна Щ. Тодорова
и прокурора С. Анг. С.

Сложи за разглеждане докладваното от Лилия Н. Георгиева Частно наказателно дело № 20231100203204 по описа за 2023 година.

На именното повикване в 09:00 часа се явиха:

Производството е по реда на чл. 437 от НПК.

За **СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА** се явява прокурор С..

МОЛИТЕЛЯТ В. Н. Б. – редовно призован се явява лично и с АДВ.
С. В., упълномощен защитник.

СТАНОВИЩЕ НА СТРАНИТЕ ПО ХОДА НА ДЕЛОТО:

СТРАНИТЕ (общо становище): Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ, намира че не са налице процесуални пречки, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

СЪДЪТ ДОКЛАДВА постъпили по делото справки от ОД на МВР Благоевград, 02 РУ с изх. № УРИ 7852р-10076/19.07.2023г. относно криминалистичните регистрации на В. Б..

Справка от НОИ за В. Б. с вх. № 68169 от 19.07.2023г.

Справка от НОИ с вх. № 65059 от 10.07.2023г.

Справка от СГП с вх. № 65203 от 10.07.2023г. относно неприключили наказателни производства спрямо Б..

Предоставиха се материалите за запознаване на страните.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм. Няма да соча доказателства.

АДВ. В.: Запознахме се с докладваните справки. Уважаема госпожо съдия, представям и моля да приемете доказателства, протоколи от две съдебни заседания които коментирахме в предходното съдебно заседание, относно това, че делата са приключили със споразумение и имуществените вреди по тези дела са възстановени, а именно по НОХД № 274/2009 г. по описа на РС – гр. Сандански и по НОХД № 1885/2013 г. по описа на РС – гр. Благоевград. Представям и 3 бр. благодарствени писма от външни институции на които молителят е помагал финансово, както и удостоверение за липса на данъчни задължения от 17.07.2023 г. на ТД на НАП офис Благоевград.

ПРОКУРОРЪТ: Запозната съм. Да се приемат като писмени доказателства всички докладвани справки.

АДВ. В.: Няма да сочим други доказателства. Да се приемат всички докладвани справки.

СЪДЪТ се оттегли на съвещание.

Съдът, след съвещание и като изслуша становищата на страните, намира че така докладваните справки от председателя на състава, както и представените документи от адв. В. са относими към производството и допринасят за изясняване на обективната истина, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА и **ПРИЛАГА** като писмени доказателства по делото 2 бр. протокола по НОХД № 274/2009 г. по описа на РС – гр. Сандански с Арх. № 240/10, както и по НОХД № 1885/2013 г. по описа на РС – гр. Благоевград № 1427/103-2013, 2 бр. справки от НОИ, справка от СГП, справка от ОД на МВР – гр. Благоевград, 3 бр. благодарствени писма и 1 бр. удостоверение с изх. № 010202300166225/17.07.2023 г. от НАП, ТД – София, офис Благоевград за липса на задължения по отношение на В. Б..

Приеха се и се приложиха по делото.

СТРАНИТЕ (поотделно): Нямаме други доказателствени искания по делото.

СЪДЪТ, на основание чл. 283 НПК

ОПРЕДЕЛИ:

ПРОЧИТА, ПРИЕМА и ПРИЛАГА като писмени доказателства протоколите и писмените документи, приложени по делото като писмени доказателства, тъй като съдържат факти и обстоятелства, допринасящи за разкриването на обективната истина по делото.

Прочетоха се и се приеха.

СЪДЪТ намира делото за изяснено от фактическа и правна страна и поради това

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИКЛЮЧВА СЪДЕБНОТО СЛЕДСТВИЕ

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

АДВ. В.: Моля уважаемия съдебен състав да допусне реабилитация на осъденото лице. Считам, че лицето действително е осъждано многократно, видно от справката за съдимост, същото е десет пъти осъждано, но по всичките осъждания е настъпил определения от закона срок за реабилитация.

По отношение на наказанието глоба за което съдът ни обърна внимание, същото е по НОХД № 514/2008г. като лицето е освободено от наказателна отговорност и на основание чл. 78а НК му е наложено наказание „глоба“ в размер на 700 лв. Решението е влязло в сила на 09.06.2008 г. като за него е изтекла абсолютната давност. Действително не са заплатени тези 700 лв., но законодателя в т. 4 в ТР 2 от 2017г. на НК на ВКС е определил, че съдът би следвало в т. 4 от това решение е определил, че реабилитация може да се допусне в този случай.

Последното осъждане на подсъдимия е ефективна присъда, същата е изтърпяна. От датата на изтърпяването до датата на днешното съдебно заседание са изминали необходимите и установени от законодателя срокове. По останалите присъди също са изтекли срокове за наложените наказания и считам, че следва да се допусне реабилитация на лицето.

МОЛИТЕЛЯТ Б.: Поддържам казаното от моя адвокат.

ПРОКУРОРЪТ: Уважаема госпожо председател, уважаеми съдебни заседатели, считам че не са налице основания за допускане на исканата

съдебна реабилитация по отношение на осъденото лице Б., като намирам, че не са налице категорични доказателства, че същият е имал добро поведение. В случая не може да бъде пренебрегнат факта относно неприключилото наказателно производство, но и на новообразуваното такова от тази година, по което действително все още лицето няма процесуално качество, но това наказателно производство е образувано по жалба, която е била срещу него и съответно за да се образува това производство е било преценено наличието на достатъчно данни за извършено престъпление. Тоест, преценено е че в подадената жалба има данни които се подкрепят от събраните материали по преписката. Като също така не може да бъде пренебрегнат факта, че това наказателно производство е образувано за престъпление от същият вид, като това по неприключилото наказателно производство спрямо осъденото лице, а именно изнудване.

СЪДЪТ осигурява последна дума на молителя.

МОЛИТЕЛЯТ Б.: Моля да бъда реабилитиран. Не се занимавам с престъпления. Не знам какво е това нещо за което е подадена жалба срещу мен. Никога, никъде не съм викан. Не съм уведомяван, задържан, че има каквото и да било преследване срещу мен. Не знам да имам висящо дело откакто съм освободен от мястото за лишаване от свобода. По документи с които се запознавам сега, виждам че през 2016 г. има образувано срещу мен висящо дело на Софийска градска прокуратура, за което не знам. Не съм разпитван. От 2016 г. ноември месец съм задържан.

Искам да бъде реабилитиран.

СЪДЪТ се оттегля на съвещание.

СЪДЪТ, след съвещание и след като изслуша становището на страните и се запозна с всички материали събрани по делото, намира следното:

Производството е образувано по депозирано заявление от В. Н. Б., с което е поискано да бъде извършена съдебна реабилитация по отношение на всичките му осъждания. Към молбата е приложена справка за съдимост.

Служебно Съдът е изискал в хода на производството и други писмени доказателства във връзка със съдимостта на Б., изпълнението на наказанията и изпълнението на изискванията на закона.

Предоставена е и възможност на молителя и неговия защитник да

представят доказателства за плащането на административната глоба, която е била наложена на Б. по НАХД № 514/2008 год. по описа на РС - Благоевград, както и относно възстановяването на причинените вреди от престъпленията. В тази насока са представени доказателства от защитата.

В съдебно заседание молителят Б. и неговият защитник се явяват, като заемат становище и молят да бъде допусната съдебната реабилитация, тъй като са налице предпоставките за това.

От приложената по делото справка за съдимост и копия от бюлетини за съдимост се установява, че В. Б. е осъждан общо 10 пъти за престъпления от общ характер и за тежки умишлени престъпления, а именно:

1. По НОХД № 1880/2005г. по описа на СГС с присъда от 08.07.2005г. влязла в сила на 25.07.2005г. Б. е признат за виновен за извършено престъпление по чл. 354а, ал. 1, вр. чл. 63, ал. 2, т. 2, вр. чл. 61, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „Поставяне под възпитателен надзор на обществен възпитател“ за срок от 1 (една) година;

2. По НОХД № 495/2007г. по описа на ОС – гр. Благоевград е било одобрено споразумение от 26.07.2007 г., което е влязло в сила на същата дата, като Б. е признат за виновен в извършването на престъпления по чл. 244, ал. 1, вр. чл. 243, ал. 1 вр. чл. 26, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2 от НК, като му е било наложено наказание „Пробация“ с пробационни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 (една) година и 6 (шест) месеца обществено полезен труд, ведно с 10 процента удържки от трудовото му възнаграждение.

3. По НАХД № 514/2008 г. по описа на РС – Благоевград, с решение от 12.05.2008 г., в сила от 19.06.2008 г. Б. е признат за виновен за престъпление по чл. 314, пр. 1 вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като е освободен от наказателна отговорност и му е била наложена „глоба“ в размер на 700 (седемстотин) лв. на основание чл. 78а от НК.

4. По НОХД 274/2009г. на РС - Сандански е било одобрено споразумение от 28.04.2009г. с определение на съда, влязло в сила от същата дата, като Б. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 195, ал. 1, т. 3, т. 4, т. 5, вр. чл. 194, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 8 (осем) месеца, изпълнението на което е било отложено за срок от 3 (три) години. Било е приспаднато и времето през което лицето е било задържано под стража в рамките на производството.

5. По НОХД № 466/2010г. по описа на ОС - Благоевград е било одобрено споразумение с определение от 31.01.2011г., влязло в сила на същата дата, като Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 244, ал. 1, вр. чл. 20, ал. 2, вр. чл. 26, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 10 (десет) месеца, изпълнението на което е било отложено за изпитателен срок от 3 (три) години. Било е определено и общо наказание по посоченото производство по НОХД № 495/2007г. и НОХД № 274/2009г., а именно 10 (десет) месеца „лишаване от свобода“ изпълнението на което е било отложено за изпитателен срок от 3

(три) години.

6. По НОХД № 1885/2013г. по описа на РС – Благоевград, с определение от 21.10.2013г. е било одобрено споразумение, определението е влязло в сила на същата дата и Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 216, ал. 1 от НК, като му е било наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 10 (десет) месеца.

7. По НОХД № 1640/2014г. по описа на РС – Благоевград, с определение от 18.11.2014 г. влязло в сила на същата дата е било одобрено споразумение, като Б. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 243, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 (една) година и 6 (шест) месеца.

8. По НОХД № 29/2015 г. по описа на РС – Благоевград, с определение от 13.01.2015г., влязло в сила на същата дата е одобрено споразумение, съгласно което В. Б. е бил признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1 от НК и му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 (една) година и 6 (шест) месеца.

9. По НОХД № 571/2015г. по описа на РС – Благоевград, с определение от 18.03.2015г., влязло в сила на същата дата, Б. е признат за виновен в извършването на престъпление по чл. 343в, ал. 2, вр. ал. 1 от НК, като отново му е наложено наказание „Пробация“ с двете задължителни мерки „Задължителна регистрация по настоящ адрес“ и „Задължителни срещи с пробационен служител“ за срок от 1 (една) година и 6 (шест) месеца.

10. Последното осъждане на молителя В. Б. е по НОХД № 248/2018г. по описа на Специализирания наказателен съд – закрит, като с определение от 06.02.2018г., влязло в сила на същата дата, Б. е признат за виновен в извършването на две престъпления по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК и по чл. 354а, ал. 2, вр. ал. 1 от НК. За двете престъпления е определено едно общо наказание на основание чл. 23 от НК, а именно „лишаване от свобода“ за срок от 1 (една) година и 5 (пет) месеца, като е постановено същото да бъде изтърпяно при строг режим. Приспаднато е времето през което лицето е било задържано под стража от 09.11.2016г. до 08.06.2017г., като наказанието е изтърпяно на 23.08.2019г., когато е бил освободен от затвора.

Реабилитация с акт на съда може да бъде постановена, когато лицето е било осъдено с няколко отделни присъди, включително и когато те са постановени от различни по степен съдилища. Такъв е и настоящият казус, като в случая съобразно разпоредбата на чл. 433, ал. 2 от НПК компетентен да се произнесе по заявлението за реабилитация на осъдения В. Б. е именно СГС, доколкото този Специализиран наказателен съд – закрит (чиито правопреемник е Софийски градски съд) е наложил най-тежкото наказание (1

година и 5 месеца лишаване от свобода) по осъжданията, относно които се иска постановяването на реабилитация с акт на съда.

И тъй като реабилитация по съдебен ред може да иска само осъждано лице, то в производство по чл. 434, ал. 1 от НПК, каквото е и настоящото, съдът следва, на първо място, да се произнесе по допустимостта на молбата за съдебна реабилитация, като извърши преценка дали е настъпила реабилитация по право относно визираните осъждания. Тази преценка следва да установи дали съществува правен интерес у молителя да иска съдебна реабилитация, тъй като ако е реабилитиран по право, той няма да има процесуална легитимация, а това, от своя страна, ще е основание за недопустимост на молбата.

По отношение на описаните по-горе осъждания на В. Б. не е настъпила реабилитация по право по чл. 86 от НК. Достатъчно основание за този извод се съдържа във факта, че след осъждането му по НОХД № 495/2007 год. по описа на ОС – Благоевград и преди изтичането на сроковете по чл. 86, ал. 1 т. 2 и т. 3 от НК е извършил други умишлени престъпления от общ характер, наказуеми с лишаване от свобода, за които е бил признат за виновен и осъден (посочените по – горе от п.3 до 10), а именно следващите девет осъждания посочени в справката му за съдимост.

Относно осъжданията на молителя В. Б. не е настъпила и реабилитация по чл. 88а от НК, тъй като се касае за няколко на брой осъждания за престъпления, за които лицето не е реабилитирано. Предвид разпоредбата на чл. 88а, ал. 4 от НК, осъжданията за тези престъпления и последиците от тях се заличават след изтичането на предвидените срокове за всички осъждания. За извода, че не е настъпила пълната реабилитация по право напълно достатъчен е фактът, че за осъждането на В. Б. по НОХД № 248/2018 год. по описа на СНС – закрит не е изтекъл 10 - годишният срок по чл. 88а, ал. 2 вр. ал.1 от НК, който е започнал да тече от 23.08.2019 год. и който би следвало да изтече на 23.08.2029 год. При това положение, след като към момента не са изтекли сроковете по чл. 88а от НК за всички осъждания на В. Б., то очевидно предвид цитираната разпоредба на чл. 88а, ал. 4 от НК не е настъпила пълна реабилитация по право. В тази хипотеза (на няколко осъждания), за да настъпи пълна реабилитация по право, е необходимо да са изтекли сроковете за всички осъждания, което към момента обективно още не се е случило. Съгласно законовото разрешение в чл. 88а, ал. 4 от НК в случаите на извършени няколко престъпления, за които не е настъпила реабилитация, не е възможно да настъпи абсолютна реабилитация само за някои от престъпленията, а за други да не настъпи (в този смисъл Решение № 216 от 04.06.2015 г. по н.д. № 647/2015 г., I н.о. ВКС).

Предвид гореизложеното, след като към момента молителят В. Б. не е реабилитиран по право за описаните осъждания, то без съмнение за него съществува правен интерес да иска постановяването на съдебна реабилитация относно тези осъждания. В този смисъл и молбата му е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Съгласно разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от НК първата предпоставка за

допускането на съдебна реабилитация е да са изтекли три години от изтичане срока на наложеното с присъдата или намалено с работа или помилване наказание, респ. да е изтекъл тригодишен срок от изтърпяването на наложеното с присъдата наказание.

Когато присъдите са повече от една и когато наказанията по предходните присъди са били вече изтърпени срокът по чл. 87, ал. 1 от НК започва да тече от изтърпяване на наказанието по последната присъда (Определение № 590 от 29.12.1977 г. по н.д. № 604/1977 г., II н.о. на ВС, Решение № 447 от 18.11.2014 г. по н.д. № 1429/2014 г., III н.о. на ВКС). В настоящия казус последното изтърпяно от осъдения В. Б. наказание е това по последната по време постановена спрямо него присъда, а именно – една година и пет месеца „Лишаване от свобода“, наложено му по НОХД №248/2018 год. по описа на СНС – закрит, което е изтърпяно на 23.08.2019 год. Тригодишният срок по чл. 87, ал. 1 от НК е започнал да тече именно от тази дата и съответно е изтекъл на 23.08.2022 г. В този тригодишен период от време, а и след това Б. не е бил осъждан с влязъл в сила съдебен акт за друго престъпление, включително и такова, наказуемо с лишаване от свобода или с по-тежко наказание.

От друга страна, от събраните към момента доказателства по делото не се установява наличието на втората изискуема от закона предпоставка по чл.87, ал.1, т.1 от НК, а именно наличието на добро поведение на молителя Б. след последното му осъждане, респективно след последното изтърпяно от него наказание лишаване от свобода. От постъпилата справка по делото от Софийска градска прокуратура с вх.№65203/10.07.2023 год. се установява, че срещу Б. и други лица е била депозирана жалба от Цветомир Василев Станчев в ГД "БОП". На 03.02.2023 год. е било образувано наказателно производство с постановление на Софийска градска прокуратура за престъпление по чл.214, ал.2, т.2 вр. чл.213а, ал.3, т.6 вр. ал.2, т.1 вр. ал.1 от НК, като до момента липсват данни производството да е приключило с окончателен съдебен или прокурорски акт. По делото е налична и справка от НСлС, според която срещу Б. има и друго неприключило наказателно производство (л.40-41 от делото), образувано на 05.02.2016 год. за престъпление по чл.142, ал.1 от НК и по чл.213а, ал.2, т.2 от НК.

С оглед горното, настоящият съдебен състав не може да приеме, че е налице втората изискуема предпоставка по чл. 87, ал. 1, т.1 от НПК, доколкото образуваните наказателни производства срещу Б. не са приключили (Решение № 146 ОТ 11.03.2013 г. по н. д. № 312/2013 г., I н. о. на ВКС, Решение № 108 ОТ 07.03.2013 г. по н. д. № 171/2013 г., I н. о. на ВКС, Тълкувателно решение № 20/83 г. по н.д. № 21/83 г., ОСНК). Действително посредством справката от НОИ, а и от представените в предходното и днешното съдебно заседание доказателства от защитата се установява, че Б. има регистрирани трудови договори и работи, занимава се активно със спорт и допринася за развитието му. Такива положителни данни в известна степен са събрани от разпитания по делото свидетел А.И.. Следва да се има предвид обаче, че последния е в служебната свързаност и зависимост с молителя и има отношенията на подчиненост, поради което и показанията му не могат да се

приемат за напълно обективни. От друга страна данните, които се съдържат в производството, че срещу Б. има образувани и неприключили 2бр. наказателни производства са достатъчни, за да се приеме липса на добро поведение.

Независимо от наличието на следващата законова предпоставка, която се изисква да бъде изпълнена, за да бъде постановена съдебна реабилитация по чл. 87, ал. 1, т. 2 от НК - вредите от престъпленията да са реално възстановени, липсата на доказателства за наличието на добро поведение дава основание, молбата за постановяване на съдебна реабилитация да се приеме за неоснователна. За яснота следва да се посочи, че от материалите по делото се установява наличието на доказателства за възстановените имуществени вреди от престъпленията, тъй като по делата, по които е било сключено споразумение, по аргумент на чл. 381, ал. 3 от НПК е налице презумпция, че имуществените вреди от престъпленията са били възстановени.

Принципно налице е и последната изискуема от закона предпоставка, визираната в чл. 87, ал. 3 от НК. Според същата, когато наред с наказанието лишаване от свобода е наложено наказание лишаване от права по чл. 37, т. 6-8 НК или пробация следва да е изтекъл срокът и на това наказание, а ако е наложена глоба, тя да е изплатена.

Видно от материалите по делото, не са представени доказателства относно заплащането на глобата, която е била наложена на В. Б. по НАХД № 514/2008 год. по описа на РС-Благоевград. В случая, с оглед на наведеното от защитата на молителя искане и предвид ТР № 2 от 28.02.2018 год. по т.д. № 2/2017 год., ОСНК на ВКС, следва да се изчислят погасителните срокове. От материалите по делото и изисканата информация от НАП, ТД – София, офис Благоевград, се установява, че по отношение на Б., вземането касателно наложената му адм. глоба от 700 лева по НАХД №514/2008 год. по описа на РС – Благоевград, е било прекратено поради изтичане на 10 годишен давностен срок с Разпореждане за прекратяване изх. № С190001- 035 - 0047090/11.01.2019 год., като не се сочи да е било образувано изпълнително производство.

Същата глоба не е била заплатена от Б. и по образуваното производство пред РС – Благоевград, което се установява от постъпилото писмо по делото.

В тази хипотеза, когато е наложено наказание глоба по реда на чл. 78а от НК, същото не е било изпълнено и за събирането ☐ не е било образувано изпълнително производство, реабилитацията е допустима след последователното изтичане на давността за изпълнение на глобата и едногодишния срок (ТР № 2/2018 год. на ОСНК на ВКС, т. 7 и 8). С оглед на това, че в случая е налице информация за изтекъл 10 - годишен давностен срок и вземането е прекратено, то следва да се приеме, че за това наказание са изтекли сроковете на 11.01.2020 год.

Независимо от горното, Съдът е на мнение че не са налице безспорни доказателства за добро поведение, поправяне и превъзпитаване на молителя, поради което и в случая незаплащането на административната глоба е

ирелевантно.

Не на последно място, трябва да се отбележи, че разпоредбата на чл. 87 от НК, предоставя една правна възможност на съда да постанови съдебна реабилитация, ако са изтекли 3 години от последно изтърпяното наказание, в които осъденият не е извършил друго престъпление, наказуемо с лишаване от свобода или с друго по-тежко наказание и ако осъденият е имал добро поведение, съответно е възстановил вредите при умишлено престъпление. Посочената норма не вменява задължение за съда да постанови съдебна реабилитация, още повече, когато не са налице убедителни данни за наличието на добро поведение у молителя.

Имайки предвид горното, заявлението на В. Б. за постановяване на съдебна реабилитация по всички негови осъждания до сега, следва да се остави без уважение предвид липсата на доказателства за добро поведение.

Водим от изложеното и на основание чл. 436, ал. 1 от НПК, **СЪДЪТ**

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на В. Н. Б. с ЕГН *****, за постановяване на съдебна реабилитация по всички осъждания до момента, като неоснователна.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване и протест по реда на глава XXI НПК пред САС в 7 –дневен срок от днес.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:18 часа.

Председател: _____

Заседатели:

1. _____

2. _____

Секретар: _____